

Ivo Samson, RC SFPA

Umenie zabíjať dohody

V palestínsko-izraelskom konflikte sa po dvoch letných vojnách z minulého roku nedeje nič nezmenilo. Vojska medzi Izraelom a Sýriou (Sýriu zastupoval druhý palestínsky štát v dejinách - Gaza) sa neskončila nijako. Vojska medzi Izraelom a Iránom (ten zastupoval libanonský Hizballáh) sa skončila vyslaním jednotiek OSN do pohraničného územia.

Od legendárnej Madridskej konferencie v r. 1991, cez dohody z Oslo, Memorandum z Wye River, Memorandum z Šarm el-Šejku, summity v Camp Davide a v Tabe, Cestovnú mapu až po jednostranné stiahnutie sa Izraela z Gazy a „dokopanie“ Palestínčanov do vytvorenia po Jordánsku druhého palestínskeho štátu v r. 2005 sa nevyriešil základný cieľ: dvojštátne riešenie. Časť Palestínčanov ho odmietala vždy a v roku 2006 vytvorila táto časť aj vládu. Tá odmietla akékoľvek záväzky voči vyššie uvedeným zmluvám, vyhlásila politiku arabskej Palestíny a ako najlepšiu cestu na dosiahnutie svojho cieľa označila teror a zabíjanie všetkých Izraelčanov od dojčiat až po ženy pracujúce v kibucoch. Vina dojčiat spočíva v tom, že z nich raz budú vojaci a vojačky, ženičky pestujúce figy zasa odvádzaajú svojmu štátu dane. Potrestať!, velí palestínska vláda.

Od decembra minulého roka sa však obraz začínal opäť raz radikálne meniť. Druhý palestínsky štát stratil vnútorného nepriateľa, keďže izraelskí vojaci sa na nemilé prekvapenie Palestínčanov z pásma Gazy stiahli napriek tomu, že mnohí izraelskí extrémisti považujú oba *de facto* palestínske štáty za Arabmi okupované „historické územia Židov“. Teroristickým útokom na autobusy a trhoviská v Izraeli zasa bráni nehumánny múr a tak skôr či neskôr muselo nastať to, čo sa v moslimskom svete odohráva s neúprosnou periodicitou, či ide o Alžírsko, Irak, Afganistan alebo Sudán.

***Idú sa nám Palestínčania vyvraždiť?,
pýtal sa svet v januári tohto roka.
Kultúra násilia sa obrátila proti
nim samotným.***

Hamas po odchode Izraela z Gazy trestuhodne zanedbal povinné teroristické útoky proti Izraelu a keď sa v lete 2006 konečne spamätal a zaútočil, bolo už neskoro. Podarilo sa mu síce vyprovokovať vojnu s Izraelčanmi, ale nenávisť medzi jednotlivými arabskými frakciami a klanmi v Gaze dosiahla medzitým taký stupeň, že ani izraelská odveta nedokázala Palestínčanov stmeliť. Počet Izraelčanmi zabitých civilistov bol navyše mimoriadne nízky, aj keď palestínski ozbrojenci sa po útokoch chodia skryť medzi civilistov, aby aj oni z izraelských represíí niečo mali. Vo svete sa to potom dobre predáva. Zmäkčilí Izraelčania však cúvli a zväčša vyčkali, až bojovník išiel na toaletu, keďže tam so sebou ženy neberie. Provokácia z leta 2006 sa jednoducho nepodarila, mŕtvych palestínskych civilistov bolo zúfalo málo, zabitých ozbrojencov zasa príliš veľa. A tak to muselo prísť.

Idú sa nám Palestínčania vyvraždiť?, pýtal sa svet v januári tohto roka. Kultúra násilia sa obrátila proti nim samotným. Podľa oficiálnych štatistík v Gaze sa 88% obyvateľov druhého palestínskeho štátu v dejinách necíti bezpečne. Zabíjanie malých detí na uliciach, zastavovanie sanitiek s ranenými a dobíjanie pacientov, masové únosy za bieleho dňa, ponižovanie žien protivníkov, fanatické sľubovanie pomsty. Zhruba stovka zabitých

v niekoľkých týždňoch. Všetko to, čo Palestínčania v minulosti tak radi pripravovali „sionistom“, teraz spadlo na ich hlavu. A Izraelčania nečinne stoja za múrom... Vraj si to majú Palestínčania vyriešiť sami! Kto by sa domnieval, že z toho má Izrael prospech, mýli sa. Vojna u suseda znamená skôr či neskôr aj vojnu u vás.

Dohoda z Mekky medzi Fatahom a Hamasom síce môže fungovať, lenže Palestínčania sa naučili torpédovať každú dohodu o zastavení násilia. To sa im zrejme vypomstí aj po Mekke. Navyše, tradiční zástancovia „dvojštátneho riešenia“ sú teraz v rozpakoch i v samotnom Izraeli. Sú Palestínčania schopní vybudovať si vlastný štát, keď ho nechcú? A množia sa veľmi nebezpečné hlasy: zoberte si Palestínčanov opäť k sebe. Adresátmi sú, ako inak, Egypt a Jordánsko.

Ivo Samson

Autor je z Výskumného centra SFPA

Vyšlo v Sme, 17. 1. 2007